

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
2 У 28502/10
07.09.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Биљане Тамбурковски-Баковић и Јелене Тишма-Јовановић, чланова већа, са судијским саветником Светланом Живановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "Е. Е. В. В." d.o.o. из Б., са седиштем на адреси бр., кога заступа Д. П., адвокат из Б. број, против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења број: од 26. августа 2010. године, у предмету признавања жига, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.09.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину број од 04.06.2010. године, којим је одбијен захтев за признавање жига бр..... поднет дана 22.01.2010. године, за знак у речи "R.: D. (граф)," подносиоца пријаве П. д. В. А. d.o.o., бр....., Б., за услуге у класи, Међународне класификације роба и услуга, и то: разонода, искључиво планирање и приређивање забава и спортске и културне активности, док је поступак по предметној пријави жига бр. настављен у односу на све пријављене робе у класама ... и Међународне класификације роба и услуга.

У тужби поднетој овом суду тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене закона и повреде правила поступка. Наводи да је тужени орган решавајући по његовој жалби потпуно усвојио аргументацију која је определила Завод за интелектуалну својину, да одбије заштиту жигом знака “ R. D.” (граф), у класи Ничанске класификације. Позива се на одредбу члана 5.став 1. тачка 9. Закона о жиговима, којом је прописано да се жигом не може штити знак истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, које обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком. Сматра да из ове одредбе произилази, да постоје три услова која морају бити кумулативно испуњена да би се по том основу могла ускратити заштита жигом одређеном знаку, а да при том ни један од услова у конкретном случају није био испуњен, те су првостепени и другостепени орган неоправдано ускратили заштиту предметног знака. Указује да је тужени орган приликом доношења оспореног решења одступио од одредаба Закона жиговима, својих интерних аката, као и до сада установљене праксе. С ових и осталих разлога изнетих у тужби предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога из образложења оспореног решења са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака, у смислу одредбе чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. наведеног закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Правилно је тужени орган, оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену на решење Завода за интелектуалну својину Републике Србије од 04.06.2010. године, којим је одбијен захтев тужиоца за признавање жига по пријави број од 22.01.2010. године, за знак у речи “ R. D.” (граф), чији је подносилац овде тужилац, а о

чему су у образложењу решења дати јасни разлози, које као правилне прихвата и овај суд. Наиме, из списка предмета и образложења оспореног решења произилази да је Завод за интелектуалну својину у поступку испитивања испуњености услова заштите жигом, утврдио да пријављени знак не испуњава услове за заштиту жигом у смислу одредбе чл. 5. став 1. тачка 9. Закона о жиговима (“Службени гласник РС”, бр. 104/09), и то због битне сличности са жигом другог лица рег. бр. у речи “D. S.” који се односи на услуге у класи 41. Међународне класификације роба и услуга. Утврђено је да је суштина истоветности и сличности услуга у томе, што је супростављени жиг заштићен у класи 41. за обележавање врста услуга “образовање, услуге у настави и разоноди”. Коришћењем термина “посебно” само је дат значај конкретним услугама које су обухваћене наведеним врстама услуга, тј. тиме су само конкретне услуге истакнуте и одређене. Не подразумева се да се супростављени жиг “D. S.” не односи, или се не би могао односити на друге услуге мимо побројаних, а које би се могле подвести под услове образовање или разоноде. То би могле бити услуге на које се односи знак : “R. D.” (граф), односно услуге планирања и приређивања забаве, забава као и услуге разоноде на које имају културни спортски садржај.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 9. Закона о жиговима (“Службени гласник РС”, бр.104/09), прописано је да се жигом не може заштити знак који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности која обухвата и вероватноћу довођење у везу тог знака са раније заштићеним знаком.

Имајући у виду наведено, правилно је по оцени овог суда налажење туженог да је првостепени орган на утврђено чињенично стање настало поређењем изгледа знакова, правилно применио одредбу члана 5. став 1. тачка 9. Закона о жиговима, када је у конкретном случају утврдио да су знакови слични по сва три критеријума, односно визуелно, аудитивно и по значењу. Чињеница јесте, да суштина у оба знака чини вербални елеменат “D.” који код знака из пријаве, без обзира на префиксре одвојен са тве тачке од речи “D.” и комбинацију боја није изгубио на својој индивидуалности и препознатљивости у визуелној перцепцији просеченог потрошача, у коме се изговара и значењу које има. У суштинској речи “D.” је сличност знака са супростављеним жигом “D. S.” код кога ова реч такође није изгубила на

својој индивидуалности, због чега просечан потрошач може бити збуњен и доведен у заблуду у погледу, како је горе утврђено, сличних услуга са раније заштићеним знаком другог лица, који је, како је подносилац пријаве навео, популаран ТВ канал.

Суд је ценио наводе тужбе, па је код напред изнетог и неспорног утврђеног чињеничног стања, нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачије решење ове управне ствари, из разлога што визуелна, аудитативна и семантичка сличност знака “ R. D.” са графичким решењем и супростављеног жига у речи “D. С.” постоји у речи “D.” .

Са изнетих разлога, налазећи да наводима тужбе и доказима приложених уз тужбу утврђено чињенично стање није доведено у сумњу и да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе члана 40. ст. 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 07.09.2011. године, 2 У. 28502/10

Записничар
Светлана Живановић,с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП